

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010044
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117010044.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného P. U., pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.07.2017, č. k. 1T/1/2017-1449, na verejnom zasadnutí dňa 12.04.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného ml. P. U., nar. XX.X.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 27.07.2017, č. k. 1T/1/2017-1449 rozhodol, že obžalovaný 1/ ml. P. U., nar. XX.XX.XXXX v Z., 2/ ml. E. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., 3/ ml. U. Y., nar. XX.XX.XXXX v Z. a 4/ U. P., nar. XX.XX.XXXX v V., sa uznávajú za vinných zo spáchania viacnásobnej trestnej činnosti.

Obžalovaný ml. P. U. bol uznaný za vinného zo spáchania v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/ za pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., z toho v bode 3/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu, v bodoch 1/ a 2/ s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 3/ s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., v bode 4/ s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 5/, 6/ a 8/ pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., z toho v bodoch 5/ a 6/ podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a v bode 6/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu a v bodoch 5/ a 6/ s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., z toho v bode 6/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., a v bode 8/ s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený :

Za skutky v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa ml. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. a § 119 ods. 1 Tr. zák. sa ml. obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa ml. obžalovanému ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými ml. E. Z., ml. U. Y. a U. P. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší výrok o úhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý bol ml. obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Trnava zo

dňa 27.02.2015 sp. zn. 2T/121/2014, právoplatným dňa 27.02.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Za skutky v bodoch 5/, 6/ a 8/podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 110 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa ml. obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší výroky o treste odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom, ktorý bol ml. obžalovanému uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.01.2017 sp. zn. 5T/59/2016, právoplatným dňa 12.01.2017, o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.01.2017 sp. zn. 5T/59/2016, právoplatného dňa 12.01.2017, a to na podklade trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.02.2017 sp. zn. 9T/4/2016, právoplatného dňa 15.03.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie iba obžalovaný ml. P. U.. Jeho odvolanie smerovalo proti výrokom o vine a žiada, aby skutky uvedené v bodoch 1-4 a 5, 6 a 8 boli právne posúdené ako pokračovací prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 Trestného zákona s príslušným súbehovým posúdením. Následne sa obžalovaný domáha aj zníženia súhrnného trestu za skutky v bodoch 1 - 4 a upustenia od uloženia súhrnného trestu za skutky v bodoch 5, 6, a 8. V prípade, že nebude akceptovaný jeho názor na právnu kvalifikáciu navrhuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Ako dôvody mimoriadneho zníženia trestov uvádza, že trestnej činnosti sa dopustil ako mladistvý, spáchanie trestnej činnosti priznal a oľutoval a vyrastal v nešťastných rodinných pomeroch a opakovane bol umiestňovaný do reedukačných ústavov a centier.

Vo vzťahu k výroku o vine uviedol, že je síce pravda, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ale toto chápal ako plné doznanie bez toho, že by sa vyjadril k ich právnej kvalifikácii.

Verejné zasadnutie vykonal odvolací súd v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený a bez ospravedlnenia sa ne naň nedostavil. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zasadnutí obhajca na dôvodoch odvolania. Prokurátor navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozhodnutia v rozsahu podaného odvolania a zistil nasledovné.

Obžalovaný vo svojom odvolaní namieta jednak správnosť výroku o vine, konkrétne pri právnej kvalifikácii trestného činu krádeže. Domnieva sa, že kvalifikovanie jeho skutkov podľa ustanovenia § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. nie je v súlade so zákonom. K otázke viny obžalovaného tak, ako bol ustálená prvostupňovým súdom, odvolací súd uvádza, že táto nemohla byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní, aj keď ju obžalovaný vo svojom odvolaní napáda. Vina obžalovaného bola v prvostupňovom konaní ustálená na základe vyhlásenie obžalovaného, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré mu obžaloba kládla za vinu, pričom okresný súd, po splnení ďalších zákonných podmienok toto vyhlásenie o vine prijal a rozhodol, že dokazovanie o vine obžalovaného nevykoná. Takýmto spôsobom ustálené rozhodnutie o vine, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7) Trestného poriadku a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Odvolací súd sa pri prieskume takéhoto výroku obmedzí iba na to, či dotknutý výrok skutkovo a právne zodpovedá obžalobe (viď rozsudok NS SR zo dňa 1.7.2012, sp. zn. 2To 5/2011).

Námietky obžalovaného vo vzťahu k výrokom o treste sú potom založené práve na, podľa neho, nesprávnej (nepriemerane prísnej) právnej kvalifikácii skutkov, za ktoré by pri právnej kvalifikácii, ktorú požaduje obhajoba (§ 2012 ods. 2 písm. a) Trestného zákona), hrozilo uloženie trestu v nižšej trestnej sadzbe. Preto žiada, jednak zníženie výšky súhrnného trestu za skutky v bodoch 1-4 a upustenie od uloženia súhrnného trestu za skutky 5, 6 a 8. Alternatívne žiada, o mimoriadne zníženie uložených trestov podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k výrokom o treste vykonal prvostupňový súd dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je potom celkom zrejmé, ktoré skutočnosti bral do úvahy a akým spôsobom ich vyhodnotil.

Výrok o súhrnnom podmienenečnom treste za skutky 1, 2, 3 a 4 odôvodnil okresný súd tak, že trest vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov je na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., keď trest mohol súd ukladať v sadzbe od 18 mesiacov do 59,33 mesiacov s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. Tento trest považuje odvolací súd za zákonný a primeraný. Trest je uložený podľa správne zistenej právnej kvalifikácie (ktorú nemožno z vyššie uvedených dôvodov preskúmať a ani zmeniť v odvolacom konaní), v minimálnej výške, pri správnom zohľadnení všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako i ustanovení o ukladaní trestov pre mladistvých páchatel'ov trestnej činnosti.

Rovnaké zistenia a závery platia i pre uloženie súhrnného trestu za skutky 5, 6 a 8 vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov (t.j. na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona. Uložený trest je len o dva mesiace vyšší ako minimálna výmera trestu, t.j. 18 mesiacov. Rovnako i spôsob výkonu tohto trestu, pri zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedá zákonným limitom, ktoré sú dané podľa § 42 ods. 2, druhá veta Trestného zákona. Pokiaľ mu ukladal súhrnný trest, pri súčasnom zrušení výroku o predchádzajúcom treste, ktorý bol uložený ako nepodmienený, nemohol uložiť trest s iným, miernejším spôsobom jeho výkonu.

Ohľadne bližšieho odôvodnenia výrokov o treste odkazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré považuje obsahovo za vyčerpávajúce a vecne správne, bez potreby jeho opakovania. K obom uloženým trestom je možné spoločne uviesť, že všetky okolnosti, na ktoré poukazoval obhajca obžalovaného vo svojom odvolaní (priznanie sa, oľutovanie, vek mladistvého), bral súd do úvahy a zohľadňoval ich pri použití poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Skutočnosti majúce vzťah k jeho problematickej mladosti nie je možné vyhodnotiť ako dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Jeho výchovné problémy vyplývajú predovšetkým z jeho spávania a postojov, ktoré v tom období zaujímal a ktoré mali pre neho ten následok, že bol opakovane umiestňovaný do rôznych reedukačných zariadení. V tomto smere nemožno teda hovoriť o okolnostiach, ktoré by nemohol obžalovaný ovplyvniť, naopak, tieto sám vytváral. Odvolací súd teda nezistil splnenie podmienok pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Keďže iné odvolacie dôvody obžalovaný neuplatnil a odvolací súd nenašiel iné chyby, ktorej by bol povinný preskúmať z úradnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku, odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.